

عنوان مقاله:

مبانی سیر و سلوک از دیدگاه سید یحیی شیروانی

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 17، شماره 66 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

زینب السادات هاشمی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد دهقان، دانشگاه آزاد اسلامی، دهقان، ایران.

مریم محمودی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد دهقان، دانشگاه آزاد اسلامی، دهقان، ایران. نویسنده مسئول: moodi75@yahoo.com

حسین آقاحسینی - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

سیدیحیی بن بهاءالدین شیروانی، صوفی و شاعر و ادیب قرن نهم هجری (۸۶۸ ق) است که در شهر شاماخی متولد شد. او ملقب به پیر ثانی و از مشایخ طریقت خلوتیه است. آثار و رساله‌هایی از عارف وجود دارد که در آن‌ها به شرح مسائل و آموزه‌های عرفانی پرداخته است. شیروانی در رساله منازل العاشقین چهل منزل عرفانی را معرفی می‌کند و تقسیم بندی هفت گانه او از مقامات عرفانی به اسفار صدرایی شباهت دارد. مقامات از نظر او عبارتند از: سیر الی الله، سیر لله، سیر علی الله، سیر مع الله، سیر فی الله، سیر عن الله، سیر بالله که ناشی از خودسازی درونی و پرورش روح با مجاهده، محبت و سیر در الله است. در رساله اطوار القلوب به حالات و مراتب قلب می‌پردازد و هفت طور را نام می‌برد که عبارتند از: صدر، قلب، شغاف، فواد، حبه القلب، سویدا و مهجه القلب. درباره رسیدن به حقیقت عقیده دارد که سالک به وسیله شریعت با رعایت طریقت سلوک به حقیقت نائل می‌شود. کلید واژه‌ها:

کلمات کلیدی:

سیدیحیی شیروانی، خلوتیه، منازل العاشقین، کشف القلوب، اطوارالقلب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311313>

